

er sat, 18,000 i Stedet for 15,000 Kr. og 20,000 i Stedet for 18,000 Kr., kun en Lettelse for Administrationen. Hvad det andet Ændringsforslag angaar, kan jeg tiltræde den Maade, hvorpaa Betingelserne for, at der kan gives Stempelbegunstigelse for Hovedparcellen, her er affattede. Der lægges jo en ikke ringe Bemyndigelse i Finansministerens Haand med Hensyn til Afvigelser fra Hovedregelen, men jeg mener ogsaa, at saadanne Afvigelser maa kunne finde Sted og maa benyttes med Skønsomhed. Den ærede Ordfører (E. Rasmussen) rettede til Slutning det Spørgsmaal til mig, hvorvidt denne Bestemmelse om Stempelbegunstigelse for Hovedparcellen kunde komme til at træde i Kraft eller virke paa allerede foretagne Udstykninger. Jeg skal herom sige, at hvad der er foretaget inden Lovens Ikrafttræden, kan ikke falde ind under Loven. Kun saadanne Udstykninger, som finder Sted efter Lovens Ikrafttræden, kan drage Nytte af eller være begrænsede af den paagældende Bestemmelse saavel som af de andre Bestemmelser i Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—5 (se Tillæg A. Sp. 3561)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 6 af *Udvalget* (se Tillæg B.)
vedtoges uden Afstemning.

§ 6, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 7—10
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 11 af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

§ 11, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§ 12
vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Fæstegodsets Overgang til Selveje.

Forhandlingen genoptoges.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):
Maa jeg allerførst bringe samtlige ærede Medlemmer, der havde forleden Dag, min bedste Tak for den Tilslutning, de gav Lovforslaget. Ikke mindst vil jeg udtale en Tak til det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), hvis Udtalelser forekommer mig at være et smukt Bevis for, hvilke Fremskridt der er foregaaet her i Landet, siden denne Sag sidst blev behandlet paa Rigsdagen. Jeg er saa meget gladere over de fremsatte Udtalelser, som de bekræfter den Bemærkning, jeg gjorde ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at nu var Sagens Løsning saa nær, at man kunde drøfte Spørgsmaalet sagligt, uden at Sindene sattes i Bevægelse. Forhandlingerne har ydermere givet mig den Tro, at der endogsaa vil være Mulighed for at faa Lovforslaget vedtaget i denne Rigsdagssamling. Selv om Sagen af flere ikke anses for at være saa stor eller omfattende nu som tidligere, betragter jeg det dog som en Begivenhed at faa strøget alt privat Fæste her i Landet, saa at alle Jordbrugere faar nogenlunde ens Vilkaar at arbejde under.

Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger til enkelte Medlemmer, som har udtalt sig. Der er jo ikke gjort store Invendinger imod Lovforslaget, og der er saa meget mere Anledning til at fatte sig i Korthed, som det, at vi hurtigt tilendebringer Behandlingen af Sagen, bedst beviser, at der er Enighed om selve Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen), som var første Taler, spurgte mig om, hvorledes man skulde forstaa § 1, Punkt 1, der lyder saaledes: „og endvidere de fæstepligtige Selvejer-gaarde, der er bortsolgte fra et Gods efter den 1. Januar 1916, naar Salget er sket til en anden end Brugeren“. Det ærede Medlem savnede en Forklaring i Anmærkningerne eller ogsaa ved Fremsættelsen. Det ærede Medlem gik nærmest ud fra, at der herved kun kunde sigtes til den i § 9 omhandlede Afgift paa 10 pCt. Det er imidlertid ikke helt rigtigt. Denne Bestemmelse er ikke indsat ene med det Formaal for Øje, men ogsaa for, at man ikke paa en eller anden Maade skal om-